

איתם בקריאתו: "זה לא הוא!" למרות ש' אני טרם שלאמציא מגיע אותו כבוד כמו לי, זה היה מחוזה נעים. הבחורות השתגעו לחתימה שלי. הן הגישו לי רופיות כדי שאחתום עליהן. תחילה לא האמנתי שבמ' קומות מרוחקים מארקולום, כמו גיורדלה ובומובי, יודעים מה בדיוק היה במשחקים. אבל כשהסתובבתי ברחובות, ידעו כמעט כולם את שמי.

הם מעריצים את השוער הלאומי שלהם כמו אלי. והמביצע שלי, כשהצלחתי להבי' קיע לו שלוש פצעים את השער במשחק אחד, נראה בעיניהם כמעשה גבורה מיוחד. אבל לא כל המסע היה רציני. לא חסרו גם חלקים מבודדים. בדרך מארקולום לגיור' דלהי, נחם המספר שלנו בכפר קטן באמצע מדבר שומם. החברה החליטה למתוח את ה' שופט דודאי. אחד החברה קם ואמר שה' מטוס נחם מפני שיש שני אנשים מיותרים, והם צריכים להישאר במקום. מאגדי, שהיה שותף למתיחה, פסק מיד: "שחקנים אני לא משאיר כאן. שירד השופט דודאי והמסעה רוני".

דודאי נורא התרגש ונבהל. "אני לא נש' אר פה!" הוא צעק, "אני לא מתמצא במקום ולא אני ולא רוני יודעים אנגלית." הסי' בירו לו שבעוד שש שעות יבוא עוד מטוס שיקח אותו, אבל זה לא השפיע עליו. ה' חברה לא הסתפקו בוה, ושיתפו במתיחה גם את פקיד שדה-התעופה. הוא קרא ברמי' קול: "כר דודאי מתבקש לבוא למשרד." דודאי לא רצה ללכת, או הפקיד בא אליו וביקש ממנו את הרכוון. דודאי החזיר כמו סידי. ברגע האחרון לא יכול היה הפקיד להתאפק. הוא צחק ודודאי תפס את המ' תיחה.

★ ★ ★

מעשה באנגנים

השוער חיים בוך הגיע כבר להודו עם קרסול נקוע. הוא סבל מזה מאוד. כשראה זאת השוער הודי, הוא אמר שיש תרופה שתרפא את בוך ביולילה. הוא נתן לו משחה, עלים ירוקים וכדורים שח' רים. הוא אמר לרסק את הכדורים, לערבב אותם עם המשחה ולחבוש בעלים את הרגל. בוך ניסה לעשות זאת. אבל בשום אופן אי-אפשר היה לרסק את הכדורים השחורים. ניסו בכפית, לא הלך. ניסו בסכין, לא הלך. עבדנו חצי לילה עד שהצלחנו לרסק את הכדורים במכות כיסא. בוך חבש את הרגל. בבוקר הוא קם והקרסול היה נקוע בדיוק כמו מקודם.

גם השוער פורטל התגלה במשך הזמן כי מיספר. הוא ידע שחוצאות כל המשחקים תלויות אך ורק בו, מאחר שבגלל פציעתו של בוך, לא היה לו מחליף. יום אחד הח' ליט פורטל למתוח את כל חברי המשלחת. ידוע שפורטל הוא גם אקרוטב, הנוהג לבצע התהפוכיות וגילגולים באויר גם במגרש וגם מחוצה לו. אחרי שביצע מספר קפיצות ראה כאלה במלון, צעק הוא: "נפגעיתי!" וסיפר לכולם כי נקע את קרסולו. זה היה בדיוק זמן קצר לפני המשחק. כולם נבהלו נורא ונתקפו ביאוש. פשוט לא ידעו מי יע' מוד במקום פורטל. רק לפני שרצו להביא רופא, גילה פורטל כי לא היתה זו אלא מתיחה.

בעת שחנינו בניורדלה, התחשק לי ולבוך לקנות כמה פירות אננס גדולים כדי להביא הביתה. השעה היתה 12 בלילה. כל החנויות היו סגורות. הסתובבנו בעיר וראינו שהחני' תנים ישנים לפני החנויות שלהם. אמרתי לבוך שאני מעיר תחנינו אחד שימכור לי אננס. בוך ניסה למנוע פעדי, "הוא יהרוג אותך אם תעיר אותו באמצע הלילה." בסוף הערתי מוכר אחד. הוא לא הבין מלה אנגי' לית. הכרחת אותו לפתוח את הסוכה שלו ולמכור לנו את האננסים בשעה אחת ב' לילה. היה כבר מאוחר וחשבנו שנקבל דפי' קה ששחזור למלון בו חיכו כל החברה. כשנסכסנו, ישוב כל החברה ליד השולחנות. מאני התחיל לחמוץ כף וכל החברה אחרתי.

במטוס קניתי נוסף לאנגנים ול-25 פילי' העץ שקניתי כמתנות הביתה ולחברים, גם בקבוק שמפניה. החזקתי הכל בידי כשירדתי בשדה-התעופה בלון. חיפך היתה התנפלות נוראה. את בקבוק השמפניה הפילו וכתבו האנגנים והתיק נעלמו ממני. הייתי בטוח שמישהו סחב אותם למזכרת. רק אחרי ש' הצלחתי להיחלץ מהאוויר שכמעט חנק אותי, הגעתי לטקסי שעמד להביא אותי ה' ביתה. הופתעתי כשמצאתי שם על הכיסא את האנגנים. זה היה באמת יפה.

ספורט

כדורסל

כדורסלט

"חסיד, שמיניות אני אומר לך," קרא גבר קרח שכרע על ברכיו. "חסיד, אל תשמע לו," העיר אחד מאוהרי מכבי תל-אביב, שלא בטח ביעילות עצותיו של המאמן. במרחק 20 מטרים מן המאמן כידרר כדורסלן מכבי אברתם חסיד, הפר את פקו' דותיו של יהושע רוזין. הוא זרק את ה' כדור לסל, ראה אותו מפרפר ברשת הלבנה, שהיתה תלויה מתחת לחישוק. חסיד הוסיף שתי נקודות למאון קבוצתו, שהתמודדה ב' קרב המכריע על אליפות ישראל עם יריבה המושבעת — הפועל תל-אביב.

האשה התאכזבה. דקות אחדות קודם הסתובב רוזין במגרש, חנך את ידיו בעצבנות. הוא הסתכל על קהל השיא של 1500 צופים, סקר בחרדה את סיכויי הקבו' צה. "הקשיבו לי," צעק ברוגו על שחקני קבוצתו שהסתובבו בין הקהל, חששו מן ה' מיפגש, אחרי שהפסידו בסיבוב הראשון ל' הפועל בהפרש של עשר נקודות.

היחיד שגילה אופטימיות היה כוכב הק' בוצה רלף קליין. "ננצח," הבטיח במבטא הונגרי לקבוצת אוהדים ועתונאים שהקיפה אותו. "אבל אם נפסיד, אל תצטוו אותי," לשחקני הפועל, שהופיעו בבגדי אימון אדומים, לא היה פנאי לחשוב על המשחה.

הקהל העצום שבא לתזות במשחק ישב על כל הספסלים, נשותיהם וחברותיהם של שח' קני הפועל נאלצו לעמוד. "לא שחק," איים אחד השחקנים שלא רצה לפשוט את בגדיו. "איוה מסכן אורי גושהלף," העיר אחד מהצופים. "רק עכשיו התחתן וכבר הוא נאלץ לאכזב את אשתו."

משקפיים בלב. באותו זמן התארגנו אוהדי מכבי, בראשותו של גברבר תבוש כובע קצינים של חיל-הים, אירגנו תזמורת של רעשנים ענקיים, קידמו בהם את שחקני קבוצתם, למרות המשחה, חששו גם האוה' דים הרועשים מהפסד מרעיש.

אולם כבר בדקות הראשונות של המשחק פג חששם של האוהדים הצעירים. קליין פרץ אל הפינה הימנית של המגרש, אליה נדחף על-ידי הקהל שפרץ את קוי החוץ של המגרש הצר. הוא שלח את הכדור לסל ממש באותה שניה בה התעופפו משקפיו של אחד הסדרנים, פגעו בגבו.

חוזג השלישי. בעזרת הקהל הרב, ש' התערב כמעט בכל קרב ספורטיבי בין ה' יריבים, התלהט המשחק. "שיפטיקו לצעוק," צווח ארו לוסטיג, הכוכב הבלונדי של הפו' על אל השופטים, הראה בידו על מקהלת הרעשנים שעבדה במלוא כוחה.

שני השופטים, אליהו עמיאל ושמואל שור' מכו, שהיו זוג השופטים השלישי שנבחר למשחק זה (אחרי שארבעה שופטים אחרים, בתוכם גם השופט הבינלאומי אורי זמרי, נפסלו מלשפוט מחשש שיפוט מעוות), היו חסרי אונים. הם נופפו בידם, ניסו לשמור על קור-רוחם.

לא תמיד הצליחו. הקהל הנרגש שתבע משחקני מכבי הנצחון גדול, לא ויתר גם ברגעים בהם היה הנצחון מובטח. הוא דיר' בן את שחקני הקבוצה. ביקר את התנהגות השופטים. כשנפגע אחד מכדורסלני מכבי, עקב הקהל במתח אחרי התנהגותו של ה' שופט עמיאל. כמה צופים רצו לפרוץ למג' רש כששמעו את הערת השופט, שהשחקן הנפגע הוא ארטיסט.

התנהגות הקהל הרגיזה כמה משחקני הפועל, שמרוב בילבול החלו לקלוע מרחוק, איבדו כדורים רבים. דווקא באותן הדקות פרץ דויד פריש ממכבי אל סל הפועל, הצ' ליח כמה פעמים להשתיל את הכדור לחי' שוקי, כמעט מכל מצב. יתרון מכבי גדל, התלהבות הקהל גדלה יחד אתו.

שחקן בלי עברה. היחיד בין כל שח' קני הפועל שלא איבד כלל את עשתנותו היה חיים חזן, הכוכב התימני של הקבוצה ונבחרת ישראל. הוא המשיך לכדרר בלי להתחשב בקהל. היה השחקן היחיד שנגדו לא נרשמה אף לא עבירה אישית אחת.

דקה אחת אחרי סיום המשחק, שנשתיים בתוצאה 50:66, הציף הקהל את המגרש, נישק את השחקנים המיוזעים. רק כוכב מכבי לשעבר, אברתם שניאור, מיהר לעזוב, לחזור עם בקבוק יין משובח לכבוד הנצחון.

חבריו המאושרים של שניאור חיכו בפנית המגרש, שוחחו עם יריבם חיים חזן, שמעו למה לא היה יכול לשחק בנוקשות. "אני עומד להתחתן ביום שני, נוהרתי לא להי' פצע. אילו יכולתי לחזות את הסכס, אולי הייתי משחק אחרת."

זהה הוא זה :

העולם הזה

תשבץ 1161

מאונך: 1. איני

שטיין למשל; 4. תחבושת; 10. צידה האחד של הביצה; 11. עליו נשען הקי' טע; 13. טעם הל' ענה; 14. משקה מ' לחים חריף; 15. כלי מלחמה; 17. סופו של עמוס; 18. מת' גורר; 20. כף מט' בח עשויה עץ; 22. הרשות המבצעת; 25. דל, אביון; 26. רבים כמוהו מגינים על העין; 29. פעוט; 30. מעיק; 32. און; 33. כן, בספרדית; 34. אחי הבת; 37. מקור המים; 39. פילגש יעקב; 41. חילל בסואהילית; 42. לא קצין; 44. שם משפחת אשתו של מחזאי א' מריקאי; 46. פועל מכרות; 48. הוא מיילל בלילות; 50. ישיש; 51. שח, כפוף; 53. פיסגות הרים; 55. נוול גם כפורקין; 57. משמשת לאכילה; 58. בקיצור: רחמנא ליעלן; 59. המכשפה מ' פאריס; 60. הוא חייב ללמוד שבע שנים באוניברסיטה כדי לעשות זאת.

מאונך: 1. תוצאת האוד; 2. הבל; 3. פעולת המדקוק; 5. רעל; 6. ביאור 7. משמש למאור; 8. ניתן למצוא בים-המלח; 9. מוצרי קוסמטיקה; 12. בתוכם; 15. נושא מרכולת;

16. נוול חמוץ; 18. מחילה; 21. נישא; 23. מנכים לך אותו ממשכורתך; 24. קרי' את התפעלות; 26. עריסת הולד בבטן אימו; 28. דגל; 29. מסכת סדר זויקין; 31. זעיר מחידק; 32. בית-סוהר; 35. נמלט, ברח; 37. בילו, שעשעו; 38. קהל רב; 40. אויב, צר; 41. חיטה; 43. חבר הממשלה; 45. מצב במשחק הכדורגל; 46. אפיקורס; 47. ... ר' פלא; 49. רכוש; 52. ככה; 54. הדוד שמע' ניק דולרים; 56. מודד, מונה; 58. לוח עץ.

שינוי כתובת

המינוי המשנה את כתבתו, מתבקש לחו' דיע על כך למחלקת המינויים שבועיים מראש, כדי למונע עיכובים במשלוח.